

Yerine Kimseyi Koyamıyorum

– S.SAMYELİ · 16 Şubat 2010

Diş ağrısı gibi zonkladı hasret.
Çürüdü sol yanım duramıyorum.
Dolmadı mı daha verdigin mühlet.
Unuttum günleri sayamıyorum...

Gün demiştin bana ayların doldu.
Yastıkta terinin renkleri soldu.
Gördüğüm kabuslar belki bin oldu.
Ne etsem başımdan kovamıyorum...

Uyudum uyandım terlere battım.
Çıkardım resmini yüzüne baktım.
Kokladım aksini bağıma bastım.
Nazlı uykulara dalamıyorum...

Gözlerin nazarlık hilaldir kaşın.
Kurbanı olurum bastığın taşın.
Koynum da sokulu kestiğin saçın.
Senin gül kokuna doyamıyorum...

Diken olur yastık başı koyamam.
Senin olmadığın düşü kuramam
Dar gelir buralar inan duramam.
Sen olmadan nefes alamıyorum...

Deme bana anam az daha sabret.
Aramızdan kalkar bu derin hasret.
Biz de kavuşuruz seherde elbet.
Taş değilim sabır edemiyorum...

Görevin kutsaldır bilirim bende.
Lakin bu ateşin sönmüyor serde.
Hasretinden düştüm umulmaz derde.
Derdime bir derman bulamıyorum...

Yalnız sana geçer bitmeyen nazım
Boynuma sarılsan diner bu sızım.
Tez gel gayrı beni bekletme kuzum.
Yerine kimseyi koyamıyorum.

Safiye Samyeli